

การออกแบบและพัฒนาเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟ

DESIGN AND DEVELOPMENT OF RAIL FOSTERING MACHINE

อัครพงษ์ คำสิงห์

ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

39 หมู่ 1 ถนนรังสิต-นครนายก ต.คลองหก อ.ธัญบุรี ปทุมธานี 12110 โทรศัพท์02-549-3430 E-mail : akira_akarapong@hotmail.com

บทคัดย่อ

โครงการนี้ก่อให้เกิดการเรียนรู้เทคโนโลยีของระบบเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟรวมถึงส่วนประกอบและการทำงานของเครื่อง โดยมุ่งเน้นที่การออกแบบเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดปริมาณการใช้แรงงานคน อีกทั้งยังรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงทางรถไฟ

Abstract

This project contributes to the learning of an installed fastening-track machine including the components and function s of the machine. Our focus is to design the effective machine in order to reduce the amount of labor. Moreover, knowledge about how to improve the track is also presented.

1.บทนำ

เครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟเป็นเครื่องจักรกลที่มีความสำคัญในงานสร้างทางรถไฟ สามารถตักฟยี่ดรางรถไฟได้พร้อมกัน 2 ตัวภายในการตีเพียงครั้งเดียว นั่นก็คือการใช้เครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟที่มีประสิทธิภาพดีกว่าการใช้แรงงานคน 2 – 3 เท่า โดยเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟจะเหมาะสำหรับทางรถไฟปิดคือทางรถไฟที่ไม่มีมีรถไฟวิ่งผ่านเพราะมีขนาดที่ใหญ่มากและมีน้ำหนักมาก จึงไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้ายลงจากรางรถไฟทำให้ในปัจจุบันเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟไม่เป็นที่นิยมต่อการใช้งาน

2.ความเป็นมาและความสำคัญ

จากปัญหาดังกล่าว บมจ.อิตาเลียนไทย ดีเวล๊อปเมนต์ จึงเห็นว่าถ้าเราสามารถทำให้เครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟมีความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายมากขึ้นจะทำให้เครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน และมีประสิทธิภาพสูงขึ้นในงานสร้างทางรถไฟ ดังนั้น

ผู้จัดทำจึงต้องการทำโครงการวิจัยในหัวข้อ”การออกแบบและพัฒนาเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟ” เพื่อศึกษาออกแบบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับระบบของเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟในอนาคต

3.วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

- 3.1 เพื่อรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงทางรถไฟ
- 3.2 เพื่อศึกษาระบบการทำงานของเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟ
- 3.3 เพื่อออกแบบและพัฒนาเครื่องตักฟยี่ดรางรถไฟเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

4.วิธีการศึกษา

4.1.องค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงทางรถไฟ

รางและหมอนรองรางเป็นส่วนสำคัญของโครงสร้างทางรถไฟซึ่งทำหน้าที่กำหนดทิศทางการเคลื่อนที่ของขบวนรถและรับน้ำหนักจากขบวนรถ สภาพของรางและหมอนรองรางจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความแข็งแรงของทางรถไฟ ในการบำรุงรักษาทางรถไฟให้สามารถรองรับการเดินรถได้อย่างปลอดภัยนั้น รางและหมอนรองรางจะต้องอยู่ในสภาพที่แข็งแรงพอ มีขนาดและมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

การปรับปรุงทางรถไฟ จะก่อให้เกิดประโยชน์คือเพิ่มความแข็งแรงของทางรถไฟให้เหมาะสมกับสภาพการเดินรถในปัจจุบันและอนาคต เพิ่มความปลอดภัยในการเดินรถ ลดการเกิดรางหักงอในทางประธานอันเนื่องมาจากการใช้งานมานาน และลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงทางรถไฟ ลดเวลาในการเดินทางโดยสามารถเพิ่มความเร็วสูงสุดขบวนรถจาก 90 กิโลเมตรต่อชั่วโมง เป็น 120 กิโลเมตร ต่อชั่วโมง เพิ่มความจุของทางจากความเร็วขบวนรถโดยสารเชิงพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้สามารถเพิ่มการเดินขบวนรถได้ เพิ่มน้ำหนักบรรทุกและสมรรถนะในการ

บรรทุกสินค้าจากการที่โครงสร้างทางสามารถรองรับน้ำหนักเพลา (Axle Load) ที่สูงขึ้นเพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้โดยสารขณะใช้บริการการเดินทางจากสภาพทางที่ดีขึ้น

รูปที่ 1 ขั้นตอนการปรับปรุงทางรถไฟ

4.1.1 **งานดิน** เริ่มจากการสำรวจสถานที่รวมทั้งการบดอัดดินในชั้นแรกให้มีความแน่นและแข็งตามมาตรฐานที่กำหนดรวมทั้งการทำทางสัญจรสำหรับรถยนต์ต่างเพื่อความสะดวกในการทำและความสะดวกในการเข้าไปตรวจงานของทางวิศวกรและผู้ควบคุมโครงการ

4.1.2 **งานลงหิน** เป็นการลงหินในชั้นแรกโดยใช้รถสปีดลากกระบะโรยหินแล้วดัดใส่กระบะโรยหิน โดยหินมีความหนาประมาณ 5 เซนติเมตร จากพื้นและทำการบดอัดให้แน่นเพื่อความสะดวกในการโยกย้ายหมอนซึ่งเป็นหมอนปูนมีความหนักจะไม่สามารถโยกย้ายได้ด้วยคนเพียงคนสองคนที่สำคัญจะทำให้เกิดความสะดวกในการลงหินชั้นต่อไป

4.1.3 **การวางหมอน** หมอนที่ใช้เป็นหมอนปูนที่เปลี่ยนจากของเก่าที่เป็นหมอนไม้ซึ่งในการวางหมอนนั้นหมอนแต่ละ

หมอนจะมีระยะห่างระหว่างกัน 60 เซนติเมตร โดยใช้เครื่องวางหมอน Auto Put

รูปที่ 2 เครื่องวางหมอน Auto Put

4.1.4 **งานวางราง** หรือที่คนงานส่วนใหญ่จะเรียกว่า ลงราง ซึ่งจะใช้หัวจักร เฮนเชล (Henschel) ไปบรรทุกจากโรงเชื่อมโดยใช้หัวจักรเฮนเชลต่อขบวนไปบรรทุกมาประมาณครั้งละ 20 ตู้ และใช้รถ Kenty ในการลากลงจากขบวนรถเฮนเชลและจุดเชื่อมต่อของรางแต่ละเส้นต้องมีการใส่ประกับเพื่อป้องกันมิให้รางเอียงกันป้องกันมิให้หัวจักรเฮนเชลตกราง

รูปที่ 3 การทำงานของรถ Kenty

4.1.5 **การตีฟกั้วอีตรางรถไฟ** จะมีผู้รับเหมาจากข้างนอกมารับเหมาซึ่งมีอัตราค่ารับเหมา 30 บาท ต่อความยาวราง 1 เมตร ซึ่งในการตีฟกั้วนั้น 1 หมอน จะมีฟกั้ว 4 ตัว ในตอนแรกจะตีฟกั้วก่อนในระยะ 7 หมอนจะตีหนึ่งหมอน ดีเพื่อป้องกันมิให้รางเกิดการพลิกคว่ำและเกิดความสะดวกในการวางรางคู่ต่อไป

4.1.6 **งานลงหิน 2** หลังจากที่ได้ตีฟกั้วครบทุกตัวแล้วจะใช้หัวจักรเฮนเชล ลากขบวนรถโรยหินไปโรยให้เสมอหัวหมอน หลังจากนั้นจะมีรถเกลี่ยหินมาเกลี่ยพร้อมกับโอบหินให้ได้ความกว้างของเนินหินตามต้องการ

4.1.7 งานเชื่อมรางเป็นการเชื่อมระหว่างเหล็กรางทั้ง 2 เส้นให้เชื่อมต่อกัน ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเชื่อมเรียกว่าการ เชื่อม เทอร์มิต (thermit)

4.1.8 งานบดอัดหิน จะมีแขนเสียบระหว่างหมอนแล้วอัดหินเข้าไปใต้หมอนในแต่ละหมอนโดยใช้รถแท้ม

4.1.9 ลงหินสาม เป็นการลงหินชั้นสุดท้ายเสมือนเป็นการเก็บรายละเอียดเพื่อให้หินได้ระดับเดียวกันทั้งราง

รูปที่ 4 การลงหินสาม

4.1.10 การบดอัดหินสาม เป็นการบดอัดหินหลังการลงหินสามเพื่อให้รางรถไฟได้ระดับเดียวกันตลอดทั้งราง

4.1.11 การทำรีสเตรท เป็นการเพิ่มความเครียดให้แก่เหล็กรางรถไฟต้องทำที่อุณหภูมิที่เป็นมาตรฐานของประเทศไทย ทำรีสเตรทเพื่อป้องกันการยืดหรือหดตัวของเหล็กรางเมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

รูปที่ 5 เครื่องเคาะรางในการทำรีสเตรท

รูปที่ 6 รางรถไฟที่เสร็จสมบูรณ์

4.2 การออกและพัฒนาเครื่องดีกฟิยัครางรถไฟ

รูปที่ 7 กิฟิยัครางรถไฟ

จากการที่ผู้วิจัยได้ดำเนินงานศึกษาระบบของการดีกฟิยัครางรถไฟที่ใช้ในปัจจุบันในแบบต่างๆเพื่อศึกษาถึงข้อดี ข้อเสีย และได้ทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาและออกแบบเครื่องดีกฟิยัค

4.2.1 เครื่องดีกฟิยัคระบบไฟฟ้าไฮดรอลิก

รูปที่ 8 เครื่องดีกฟิยัคระบบไฟฟ้าไฮดรอลิก

ใช้หลักการทำงานของเครื่องขนาด 10 แรงม้าไปขับเคลื่อนไฮดรอลิกและใช้กระแสไฟฟ้าไปควบคุมวาล์วควบคุมทิศทาง Directional control valve โดยวาล์วตัวนี้ทำหน้าที่ควบคุมทิศทางของไหลของน้ำมันไฮดรอลิกเพื่อให้ลูกสูบไฮดรอลิก

ทำงาน โดยสามารถทำงานที่ความดันสูงสุด350บาร์ ทำให้เกิดการ
ตีกิฟของแขนตีกิฟอีตรางรถไฟสามารถตีกิฟได้พร้อม 2 ตัวภายใน
การตีเพียงครั้งเดียว

4.2.2 การตีกิฟโดยใช้แรงงานคน

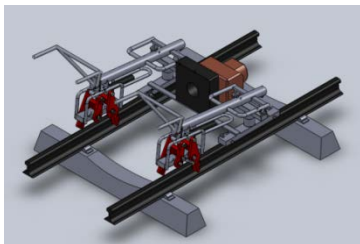
โดยหลักการทำงานของการใช้คันตีกิฟอีตรางรถไฟ
ใช้หลักการของคันและ โมเมนตัมในการตีกิฟอีตรางรถไฟให้เข้า
กับสลักยึด

รูปที่ 9 การตีกิฟโดยใช้แรงงานคน

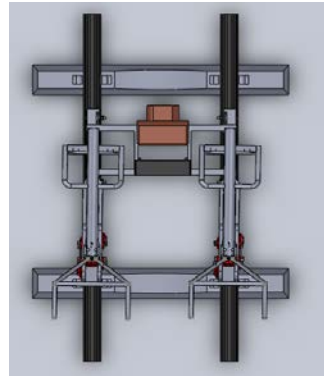
4.2.3 เครื่องตีกิฟที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ถึงหลักการทำงานของ
เครื่องตีกิฟแบบไฟฟ้าไฮดรอลิกที่ใช้อยู่ในปัจจุบันและการตีกิฟ
แบบใช้แรงงานคนทำให้ผู้วิจัยได้พบถึงปัญหาในการใช้งานจึงได้
ทำการพัฒนาและออกแบบโดยได้พัฒนาคัดแปลงเครื่องตีกิฟชนิด
ไฟฟ้าไฮดรอลิกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องตีกิฟใน
อนาคตได้ดังนี้

รูปที่ 10 เครื่องตีกิฟชนิด 2 ชุด

เครื่องตีกิฟอีตรางรถไฟที่ผู้วิจัยออกแบบนี้จะพัฒนา
จากเครื่องตีกิฟอีตรางรถไฟระบบไฟฟ้าไฮดรอลิกโดยจะมีชุดตีกิฟ
2 ชุดทำให้สามารถตีกิฟอีตรางรถไฟได้ทีละ 4 ตัวและไม่ต้อง
เสียเวลาเลื่อนเครื่องตีกิฟเหมือนเครื่องตีกิฟอีตรางรถไฟแบบเก่า
ทำให้ประสิทธิภาพในการตีกิฟอีตรางรถไฟดีขึ้น สะดวกต่อการ
ทำงานมากขึ้นและสามารถลดการใช้แรงงานคนในงานตีกิฟอีตราง
รถไฟได้มาก

รูปที่ 11 เครื่องตีกิฟชนิด 2 ชุด (มองจากด้านบน)

5. สรุป

5.1 ได้ทำการรวบรวมองค์ความรู้ในการปรับปรุงทางรถไฟตั้งแต่
เริ่มต้น

5.2 ได้ศึกษาการตีกิฟอีตรางรถไฟในแบบต่างๆและได้ทำการ
ออกแบบเครื่องตีกิฟอีตรางรถไฟเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา
เครื่องตีกิฟในอนาคต

6. กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดี
จาก บมจ.อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเม้นท์ โดยมีนายช่างณัฐกิตติ์ ประ
ทุมธนาเศรษฐ์ ตำแหน่ง JV Project manager นายช่างอนันต์ ปัญญา
ตำแหน่ง วิศวกรเครื่องกล ดร. เทอเกียรติ ลิ้มปิที่ปราการอาจารย์
ที่ปรึกษาโครงการวิจัย และบุคคลที่ไม่ได้กล่าวถึงที่มีส่วนในการ
ทำโครงการวิจัยนี้ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้
สุดท้ายนี้ ผู้จัดทำโครงการขอขอบเป็นกตัญญูบูชาแด่
บิดามารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

[1] วิรัช ไรชนรินทร์. การออกแบบเครื่องจักรกล 1.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2551.

ประวัติผู้เขียนบทความ

ชื่อ-ชื่อสกุล นายอักรพงษ์ คำสิงห์

วัน เดือน ปี เกิด 6 กุมภาพันธ์ 2532

ที่อยู่ปัจจุบัน 99/68 หมู่ 9 ต.ปากแพรก อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี